ŚPIEWNIK.

ZBIÓR KWARTETÓW MĘZKICH.

WYDAWNICTWO

Warszawskiego Towarzystwa Śpiewaczego

„LUTNIA“

pod redakcyą

Piotra Maszyńskiego.

ZESZYT I.

1887—1893.

Biblioteka TNP im. Ziemiańskich
Muz. 426

WARSZAWA.

Spis utworów zawartych w zeszycie I.

			Str.
1.	**Adam Ferd.**	Pieśń wieczorna	35
2.	**Bellmann**	Humoreska	54
3.	**Curti F.**	Humoreska	60
4.	„	Lilja wodna	71
5.	**Dregert A.**	„Ho-ho! dziewczyno“	38
6.	**Dürrner I.**	Zażegnanie burzy	65
7.	**Frieberg F. A.**	„Dzieweczko zejdź“	37
8.	**Gall Jan.**	Piosnka neapolitańska	47
9.	**Gounod K.**	Łowy	62
10.	**Hatton J. S.**	Sen nocy letniej	41
11.	**Haydn** (Edw. Schultz)	Serenada	77
12.	**Kjerulf H.**	„Śpij“	93
13.	**Kotarbiński M.**	Żaby	9
14.	**Kremser E.**	Pieśń staro-niderlandzka	56
15.	**Listowski A.**	„Rży koniczek“	27
16.	**Maszyński P.**	Polka mazurka	13
17.	„	Polonez	73
18.	„	Strofy o paziu	66
19.	**Mazurek** (melodya ludowa)	„Nie uciekaj dziewczę“	52
20.	**Melodya ludowa** (L. Kuba)	„A lulu“	8
21.	„ „ (szwedzka—Lewerth)	Krzak leszczyny	57
22.	„ „	Po latach	95
23.	„ „ (A. Brühl)	Piosnka cyganów	32
24.	„ „ (estońska—Jahnke)	„Prządź“	53
25.	„ „ (Wł. Slaski)	Owczarek	12
26.	„ „ (Guniewicz)	„Ty ze mnie szydzisz“	81
27.	**Moniuszko St.** (Maszyński)	Graf Mieczek	1
28.	„ „	Hulanka	16
29.	„ „	Wieczorny dzwon	76
30.	„ (Surzyński)	Grajek	50
31.	„ (Maszyński)	Rada	49
32.	**Munzinger K.**	Piosnka portugalska	96
33.	**Niedzielski St.**	„Maryś“ (Krakowiak)	25
34.	„	Wierzba	33
35.	**Söderberg W. T.**	Ptaszyna	29
36.	**Söderman A.**	*a*) Chłopskie wesele	17
37.	„	*b*) W kościele	89
38.	„	*c*) Życzenia	78
39.	„	*d*) Wesele	82
40.	**Storch M.**	Różyczka	68
41.	**Zöllner**	Zalecanki	59
42.	**Żeleński Wł.**	Nasza Hanka	43

Warszawskie Towarz. Śpiewacze „Lutnia”

515 „GRAF MIECZEK“

St: Moniuszko.

Moderato. ułożył na chór męzki P. Maszyński.

Tenory. Basy

I_stniał on_ _gi graf Mie_czek choć go

w dzie_jach nie zna_no, Wsta_wał pó_źno, a sy_piał co

ra_ _ _no; Bitw u_ni_kał i sprze_czek, miast pió_

_ra_mi on czo_ło Pro_stą stro_ił szlaf_my_ _cą, szlaf

L 1 W lit. Mękarski 40 Krak Przedm w Warszawie

-my- -cą. Toż krzy-czał lud we-so-ło: ta-

-kie-go gra-fa wko-ło Nie od- naj-dziesz, ba, na-wet ze

rall. **Tempo. I°**

świ- -cą; To wy- -bor-ny czło-wie-czek, wi-wat

rall. **Tempo. I°**

ta-na!

wi-wat graf Mieczek! Taj ra-tum ta-na taj ratum ta- -na!

f *f* tajrrr *f*

Hej! ta-na!

pp *p*

ratum ta- -na! Cztery ra-zy na do-bie jadł i

(echo) *ppp*

ppp *pp* *p*

ra-tum ta-na taj

już do-brej da-ty Na o- -sieł-ku ob-jeż-dżał po-

-wia- -ty Świ-ty nie-miał przy-so-bie tyl-ko

pies je-go-mo-ści Był sam je-den, sam je-den na

stra- -ży. Lud ca-ły śród ra-do-ści wy-

poco più lento.

-le-ga ze wszech wło-ści Wy-krzy- -ku-ją i mło-dzi, i

poco più lento.

Tempo. I° dolcissimo.

sta_ _rzy: To mi to zuch czło_wie_czek wi_wat

Tempo. I° dolcissimo.

ff

wi_wat graf Mie_czek Taj ra_tum ta_na taj ra_tum

ta_ _na Hej! *ff*

ta_ _na

ta_ _na

(echo) *ppp* ra_tum

ppp

ta_ _na ra_tum ta_na taj

Più lento. Marcia funebre.

pp *p* za nic

ta_ _na Za nic, i jak

pp *p* Za nic miał chęć pod bo_ju

brat żył z są_sia_dy lu_bił z ni_mi hu_lan_ki i bie_

sia_ _dy. Chciał by lud żył w po_ko_ju, ob_jął

mf

to w ko_dy_cy_le By się ba_wił bez kłó_tnie, bez

mf

p

kłó_ _tnie. Na je_go więc mo_gi_le kraj

p

dolente. un poco rit.

we_sół przez lat ty_le po raz pier_wszy raz pier_wszy pła_kał

dolente. un poco rit.

smu_ _tnie: Do_bry to był czło_wie_czek, szko_da

u - marł graf Mie-czek Ra-tum taj ra-tum ta

ta na ra tum

ad lib. Allegro.

ta- -na ra-ta-na ta - na - na! Je - go

ta- -na ra-tum ta-na taj

o - braz dziś jesz-cze bu-dzi po - dziw w na-ro-dzie Ja - ko

go - dło na sta - rej go- -spo- -dzie. Szyld wy-

-pło-wiał przez deszcze, lecz gdy przyj-dzie gro-ma-da to nie

je- -den do łez się nim wzru- - -szy. Ot

to był człek nie-la-da, to pi - je, to za-ja-da, Po-kój

mu, Pa - nie świeć je - go du- - -szy. Rzad-kiej

cno - ty czło-wie-czek był za- -i- -ste ów Mie-czek Ra-tum

ta- -na

taj ra-tum ta-na taj ra-tum ra-tum ta- -na

tajrrr ta- - - -na

ta- -na

„A LULU!“

Melodja ludowa

Allegro.

Tenory.

Basy.

1. A lu-lu lu-lu lu Ko-leb-ka z mar-mu-ru
2. Czer-wo-ne ja-go-dy Spa-da-ją do wo-dy
3. Choć u-ro- dy nie-mam Je-stem se pocz-ci-wy
4. Choć u-ro- dy nie-mam Ma-ją-tku nie-wie-le

Pie-lu-szki z rą-becz-ku Lu-laj a- nio-łecz-ku! A lu-
Ju-żem prze- ko-na-ny, Że nie mam u-ro-dy. A lu-
Bę-dę Bo- ga pro-sić To bę-dę szczęśli-wy. A lu-
I tak was nie pro-szę O nic przy- ja-cie-le. A lu-

-lu lu-lu lu-lu lu-lu lu-lu lu-lu lu-lu lu-lu lu-lu lu-lu.

Dozwolono Cenzurą w Warszawie 6 Marca 1891 r.

M. KOTARBIŃSKI

Allegro non troppo.

Tenory.

Basy.

ku-mo kum

kum,kum, kumo,kumo, ku-mo,ku-mo ku-mo,ku-mo ku-mo,ku-mo

kum kum kum kum kum kum kum kum

kumo kumo kum ku - mo kumo ku - mo kumo kumo kumo kumo

kum kum ku-mo kum ku-mo kum ku - mo ku - mo

kum kum kum kum kum ku-mo ku-mo kum ku-mo ku-mo

kum ku - mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo

ku - mo ku - mo ku - mo ku-mo kum

kum ku-mo ku-mo kum kum kum kum!

ku-mo kum kum kum kum! Słu-chaj-cie ża-by i-dzie pan
Słu-chaj-cie ża-by umarł pan

10 Ul. Mękarskiego 40 Krak. Przedm. 10 Warszawie

Co? ja_ki pan?
Co? ja_ki pan?
Ah, pan bo-
Ah, pan bo-

1.2. Ah! straszny pan, to pan bo cian

_cian. Prędzej prędzej pod krze_wi_nę, w tra_wkę, w grzą_dkę
_cian. Ten nas ści_gał wszędzie, wszędzie, dziś go kry_je

w dół, przez bło_to, Da_lej zmy_kać na głę_bi_nę, al_bo gło_wą
grób, zie_lo_ny, Już prze_ra_żać nas nie będzie straszny je_go

ku_mo ku_mo ku_mo
ra_de ra_de ra_de

w muł oj to to cyt! ku_mo cyt ku_mo cyt ku_mo
dziób czer_wo_ny ah! ku_mo ah ku_mo ah ku_mo

ku_mo ku_mo ku_mo cyt cyt cyt
ra_de ra_de ra_de ah ku_mo ah ku_mo ah ku_mo

cyt ku_mo cyt ku_mo kumo kumo ku_mo kumo kumo ku_mo
ah ku_mo ah ku_mo ra_de ra_de ra_de ra_de ra_de ra_de

cyt ku_mo cyt ku_mo
ah ah

cyt ah ku_mo

ku_mo ku_mo ku_mo sza sza sza ku_mo kum cyt ku_mo
ra_de ra_de ra_de ah ah ah ku_mo kum ah ra_de

cyt ah ku_mo

cyt cyt cyt! I_dzie i_dzie tuż, tuż, tuż, by_strem okiem
kum kum kum! Po si_to_wiu sły_chać śmiech: bocian umarł

zer_ka już ah kumo kumo ku_mo Jak ma_rny ten nasz byt
bocian zdechł ah ra_de ra_de ra_de Już u_marł u_marł pan

Ta_ki du_ży pię_kny ptak że_by był, żar_łoczny tak O re_ty
Wsród je_zio_ra mo_drych fal wielki dziś wy_da_my bal Ah ku_mo

re_ty re_ty cyt cyt kumo kumo kumo kumo kum.
pójdziem wszystkie w tan w tan ra_de ra_de ra_de ra_de ra.

cyt
w tan

„OWCZAREK“

Allegro. Melodja ludowa. W. Ślaski.

Solo.
Tenory.
Basy.

Da- -na da- -na oj da - na da.

1. Nie-wy-ga-niaj ow-cza-re-czku O-wiec na ru - nią,
2. Po bo-ro-wiu gnał ow-cza-rek Po bo-ro-wiu gnał,

A a oj da da - na

Bo ci ow - ce wy-zdy-cha-ją, Bo ci ow - ce wy-zdy-cha-ją,
Są tu je - go pod-kó-wecz-ki, Są tu je - go pod-kó-wecz-ki,

A a

Cie-bie za - bi- -ją, chło-pa-ku Cie-bie za - bi- -ją.
Tę-gi ow-cza- -rek ma-tu-lu Tę-gi ow-cza- -rek.

A a

chło-pa-ku
ma-tu-lu

Tutti.

Oj da - da - na da - na, da - na, Oj da - da - na da - na, da - na,

da - na, da - na (hu-ha!) Oj da-da - na da - na, da - na, Oj da-da - na,

Oj dā - na da - na, da - na, Oj da - na,

da - na, da - na,

da - na, da - na, Oj da - na da - na, Oj da-da - na da.

da - na, da - na, da - na, da - na, Da Capo.

POLKA MAZURKA.

Allegro moderato. P. Maszyński.

Tenory.
Basy.

Sta-ry mąż i mło-da żo-na czy-li wiel-ki T.II. Chcę *szlem!*

Dzi-siaj chcę wie-rzyć sam, iż to nie jest by-le żart: Kto szczę-ście

cresc. cresc.

ma do dam, że tra - ci je do kart; Więc Mo - że wię - c łu - dzi się

mło - dej żon - ki sta - ry mąż, A - le u - pe - wnia mnie, że wpa - da

la la la la la la la la

wciąż a - ha! Na ba - - lu żon - - ka is - - tny kwiat

la la la la la la la la

Su - nie wtan od sa - ren - ki lżej, od sa - ren - ki lżej, A ku -

la lá la lá la lá la lá

la la la la la la

- zy nek tan - cer - ce rad Cośna u - szko co - raz sze - pnie

la lá la lá la lá

jej; Wza - jem o - na spło - nio - na Do - zna - je żyw - szych

la la la

ser - ca drżeń I bez tchu rze - cze mu: „Dal - szy ciąg na

dru - gi dzień.“ O - bok zaś ów pan mąż, któ - ry do - tąd wpadał wciąż,

Wo - ła: „na - resz - cie i ja któ - rę - dy dro ga wiem, za - gram wkie - ry jak

na - resz - cie któ - rę - dy

dwa a dwa czte - ry jest szlem! wiel ki szlem!

jak dwa a dwa czte - ry jest wiel - ki szlem!

„HULANKA“

St: Moniuszko.

Allegro.

Tenory.

Basy.

1. Szyn_ka_recz_ko, sza_fa_recz_ko bój się Bo_ga stój!
2. Nie da_ru_ję wy_ca_łu_ję, ja_kie ocz_ko, brew!
3. Cóż tak bra_cie wciąż du_ma_cie, bierz tam smut_ki czart,
4. Pja_ne no_gi zbłądzą z dro_gi, cóż za wiel_ki srom!
5. Pij! lub ki_jem się po_bi_jem, bie_gnij dziewczę wczas

Tam się śmiejesz, a tu le_jesz miód na kaf_tan mój, na ka_ftan
Nó_żki ma_łe, ząb_ki bia_łe hej! spa_li mnie krew mnie spa_li
Peł_no nę_dzy ot, pij prę_dzej, świat ten dja_bła wart on dja_bła
Krzy_kiem żo_ny roz_bu_dzo_ny, trafisz gdzie twój dom oj tra_fisz
By po_go_dzić, nie za_szko_dzić, o_blej mio_dem nas lej mio_dem

Tam się śmiejesz, a tu le_jesz miód na kaf_tan mój.
Nó_żki ma_łe, ząb_ki bia_łe hej! spa_li mnie krew.
Peł_no nę_dzy ot, pij prę_dzej, świat ten dja_bła wart.
Krzy_kiem żo_ny roz_bu_dzo_ny, tra_fisz gdzie twój dom.
By po_go_dzić, nie za_szko_dzić, o_blej mio_dem nas.

Дозволено Цензурою Варшава 20 Марта 1891 г.

Biblioteka TNP im. Zielińskich

CHŁOPSKIE WESELE.

Allegretto. M.M. ♩=104. A Söderman, Op: 13a

Tenory.

Basy.

Sło_neczko ja_sno świe_ci, na

nie_bie nie_ma chmur, mi_ga_ją zło_te bla_ski w do_

_li_nach, po_sród gór. Dro_ży_ną je_dzie chło_piec, a

rall.

wcwał go nie_sie koń, na go_dy z u_ko_cha_ną, co

rall.

Lit. Mętarski 40 Krak. Przedm. 20 Warszawie

a tempo.

ff marc.

tę - skni doń. A graj-cież mu - zy-

ff marc.

A graj-cież mu zy kan ci, a od

A graj-cież mu - zy - kan - ci, hej za-

ff marc.

graj-cież mu - zy- -kan - ci, graj - cie nam, we - so - łe

-kan - ci, a od u - cha graj - cie nam, we - so - łe

u - cha graj - cie nam we - so - łe e - cho budź - cie

-graj - cie od u - cha nam!

fff

e - cha budź-cie tu i tam!

e - cha budź-cie tu i tam! sempre marc. A

ff

fff

wle-sie budź-cie tu i tam! A graj-cież graj-cie mu-zy-

A graj-cież mu zy

ff sempre marc.

A graj-cież mu-zy- -kan - ci, graj-cie

graj-cież mu - zy- -kan - ci, a od u - cha graj-cie

-kan - ci, a od u - cha graj-cie nam, we - so - łe

kan ci, hej za graj cie od u cha nam.

fff

nam, we - so - łe e - cha budź-cie tu i tam.

nam, we - so - łe e - cha budź-cie tu i tam.

e - cha budź-cie wle - sie, budź-cie tu i tam.

mf marc.

Pój - dzie - my do ko - ścio - ła w po-

mf marc.
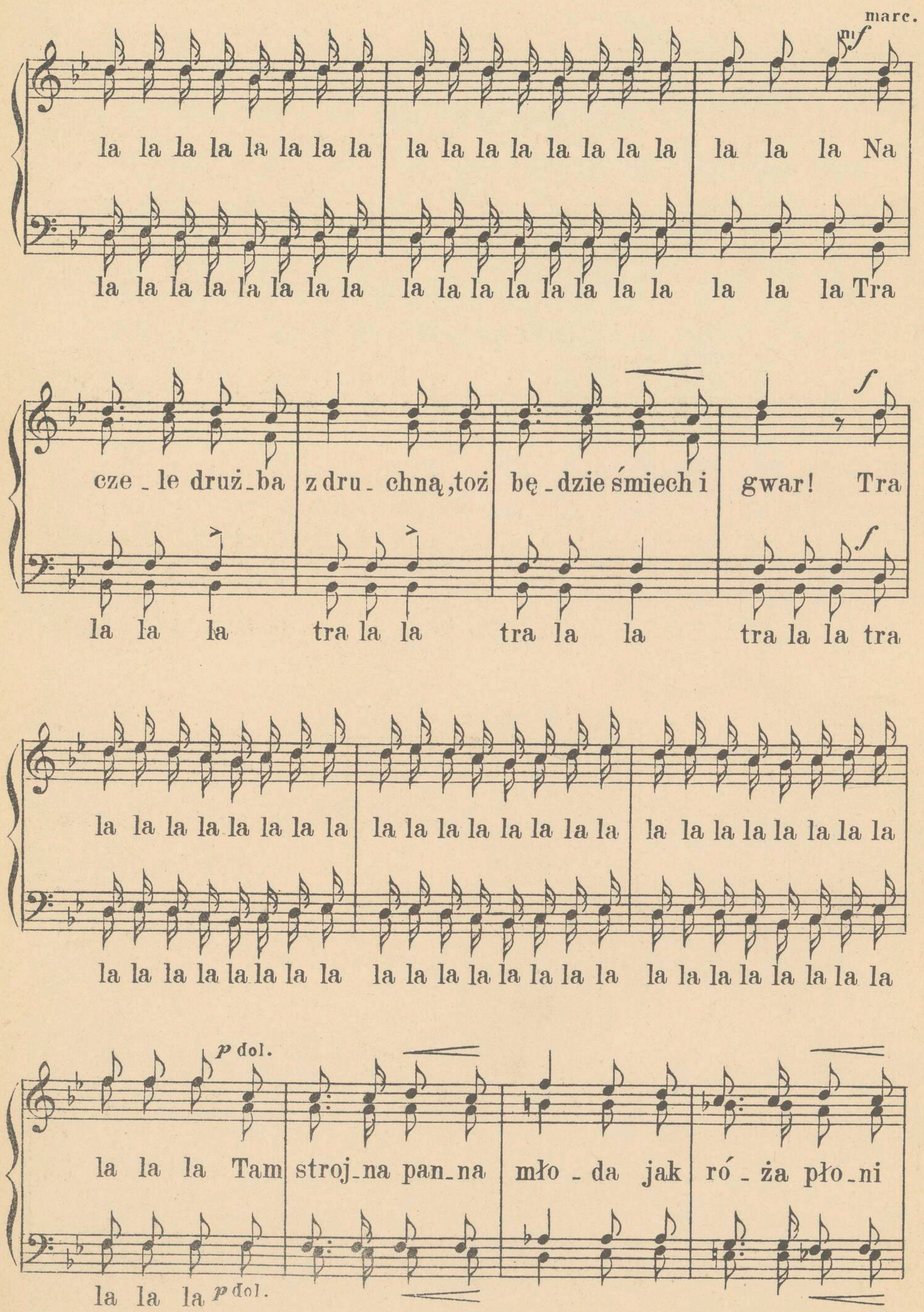
Tra la la, tra la la tra la la tra la la

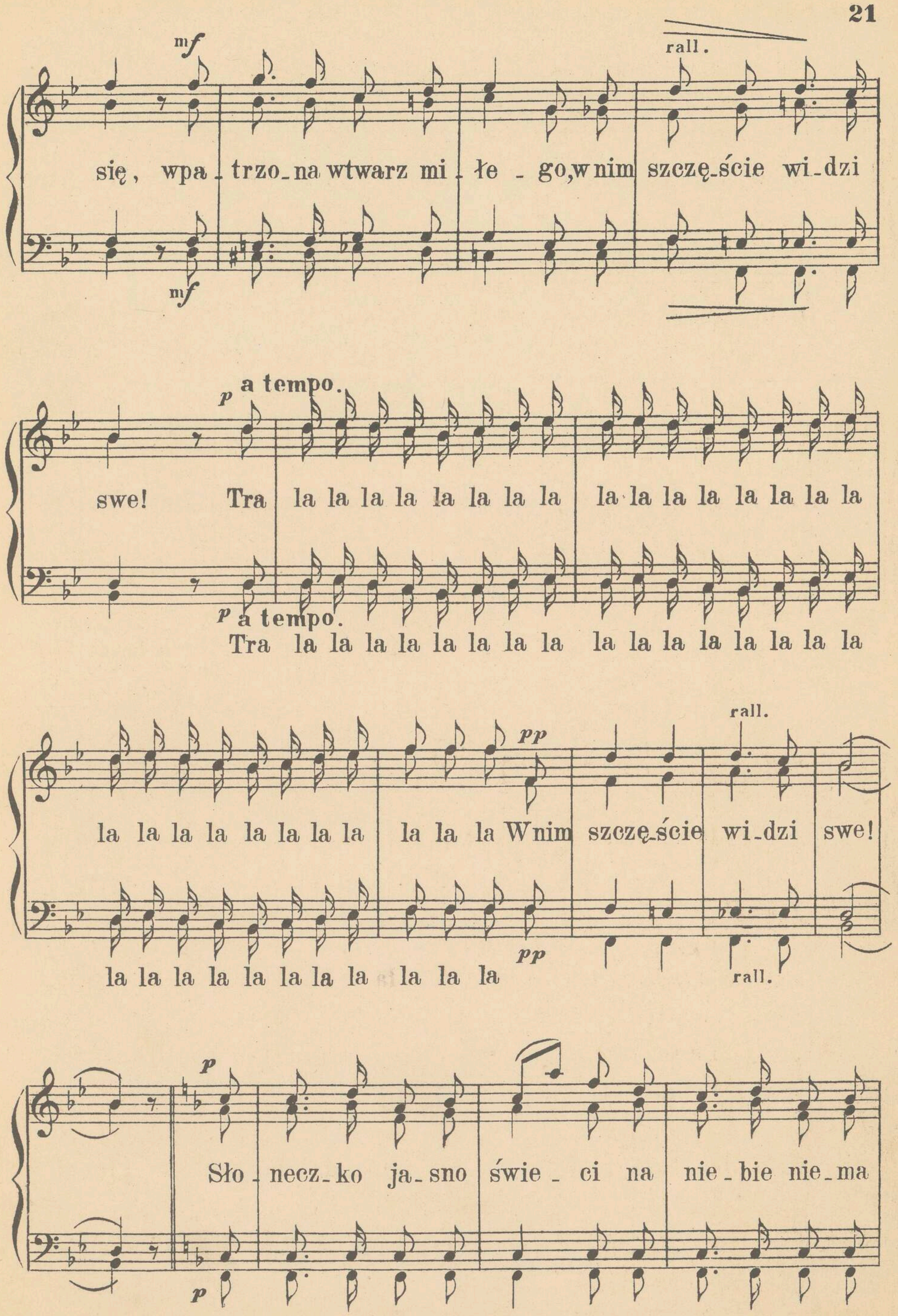
-rząd - ku licz-nych par! Tra la la la la la la la la

f

f

tra la la tra la la tra la la la la la la la

marc.
mf
la la la la la la la la
la la la la la la la la
la la la Na
la la la la la la la la
la la la la la la la la
la la la Tra
f
cze - le druż - ba
z dru - chną, toż
bę - dzie śmiech i
gwar! Tra
f
la la la
tra la la
tra la la
tra la la tra
la la la la la la la la
la la la la la la la la
la la la la la la la la
la la la la la la la la
la la la la la la la la
la la la la la la la la
p dol.
la la la Tam
stroj - na pan - na
mło - da jak
ró - ża pło - ni
la la la
p dol.

mf
rall.
się, wpa - trzo - na wtwarz mi - łe - go, w nim szczę - ście wi - dzi
mf
p a tempo.
swe! Tra
la la la la la la la la
la la la la la la la la
p a tempo.
Tra la la la la la la la la
la la la la la la la la
rall.
pp
la la la la la la la la
la la la Wnim
szczę - ście
wi - dzi
swe!
la la la la la la la la
la la la
pp
rall.
p
Sło - necz - ko ja - sno
świe - ci na
nie - bie nie - ma
p

chmur, mi - ga - ją zło - te bla - ski w do - li - nach po_śród

gór. Dro - ży - ną je_dzie chło_piec, a wcwał go nie_sie

rall. a tempo.

koń, na go - dy z u - ko - cha - ną ztę - sknio_ną doń!

rall. marc. ff A

A graj - cież mu - zy-

A graj - cież mu - zy - kan - ci, a od

graj - cież mu - zy - kan ci, a od u - cha graj - cie

graj - cież mu - zy - kan - ci hej za - graj - cie od u - cha

fff

- kan - ci, graj - cie nam, we - so - łe e - cha budź_cie tu i

u - cha graj - cie nam, we so - łe e - cha budź_cie tu i

nam, we - so - łe e - cha budź_cie w le - sie budź_cie tu i

nam! A

ff sempre marc.

tam! A graj_cież, mu_zy

tam! A graj cież, mu_zy - kan_ci, a od

ff sempre marc. ff sempre marc.

tam! A graj_cież, graj_cie mu_zy - kan_ci a od u - cha graj_cie

graj - cież, mu - zy - kan - ci hej za - graj - cie od

fff

- kan - ci, graj - cie nam, we - so - łe e - cha budź - cie

u - cha graj - cie nam, we - so - łe e - cha budź - cie

nam, we - so - łe e - cha budź - cie w le - sie, budź - cie

u cha nam.

tu i tam! tu i tam! tu i tam!

Ko ściel ne dzwo ny dzwo nią u ro

-czy stych e chem pień, zwia stu jąc nam, że to we -se la

poco rall. poco rall.

et dim.

dzień.

Pój dzie my do ko ścio ła w po

et dim.

Tra la la tra la la tra la la tra la la

Lento.

-rząd ku licznych par!

la la la

tra la la tra la la tra la la lá

la la

Dozwolono Cenzurą Warszawa 23 Maj 1891 r.

„MARYŚ“

KRAKOWIAK.

St: Niedzielskiego.

Tenory.

Basy.

1. Ma ryś dziew czę mo je za two ją u ro dą
2. Cho ciaż in nych dziew uch mam ci ja nie ma ło

Prze pa dam od ro ku jak ka nia za wo dą
A tyl ko mą Ma ryś ko cham du szą ca łą

Ma ryś dziew czę mo je za two ją u ro dą
Cho ciaż in nych dziew uch mam ci ja nie ma ło

lunga.

Prze pa dam od ro ku jak ka nia za wo dą
A tyl ko mą Ma ryś ko cham du szą ca łą

Fine.

lit. Mękarski 40 Krakowskie Przedmieście w Warszawie.

Ten. 1. 1. A - le po-mnij Ma-ryś że ta-kiej mi - trę - gi
2. Zmi-łuj - że się zmi-łuj gdyś nie la-da ja - ka

mf
pp
mor - - - mo - - -
pp

Dłu - żej nie-prze-nio-sę
I za mo-ją sta-łość

marcato.
f
- ran - - - do
bom ja chło-pak tę - gi
da-waj choć bu- -zia - ka
f
marcato.

p
tak
tak
p
ff Oj nie - znio - sę nie-znio-sę bom ja chło-pak tę - gi
Oj tak za mo-ją sta-łość da-waj choć bu - zia - ka

rallen - - - tan - - - do. tempo.
f
Nie znio-sę nie znio-sę bom ja chło-pak tę - gi
Tak za mo-ją sta-łość da-waj choć bu - zia - ka
f
rallen - - - tan - - - do. tempo.
Da Capo.

„RŻY KONICZEK“

Allegro. A. Listowskiego.

mf
Tenory.
1 Rży ko-ni-czek mój bu-ła-ny ko-mu wdro-gę czas,
2 Da-lej da-lej ko-niu mło-dy pędź, w podków-ki dzwoń,
3 Tam dziewecz-ka wrę-cze o-bie kla-śnie wi-dząc nas,
Basy.
mf

Łza-we o - czy u - ko-cha-nej wy-glą-da-ją nas.
Z czar-ną chmu-rą idź wza-wo-dy, wi-chry wpo-lu goń.
Hej - że ko - niu mnie i to - bie słod-ki bę-dzie wczas.

Łza-we o - czy u - ko-cha-nej wy-glą-da-ją nas.
Z czar-ną chmu-rą idź wza-wo-dy, wi-chry wpo-lu goń.
Hej - że ko - niu mnie i to - bie słod-ki bę-dzie wczas.

p

O - na tę - skni tam nie - bo - ga, w dal wy - tę - ża wzrok,
Co - raz ży - wiej, co - raz bli - żej, jesz - cze bia - ły dzień,
Tam za - po - mnę tę - sknej tro - ski, bę - dzie ser - cu lżej,

p

Hej - że da - lej, dłu - ga dro - ga, ru - szaj ko - niu wskok,
Za - nim słoń - ce się ob - ni - ży uj - rzym cha - tki cień,
Śród po - wa - bów lu - bej wio - ski, przy ko - chan - ce mej,

Hej - że da - lej, dłu - ga dro - ga, ru - szaj ko - niu wskok.
Za - nim słoń - ce się ob - ni - ży uj - rzym cha - tki cień.
Śród po - wa - bów lu - bej wio - ski, przy ko - chan - ce mej.

„PTASZYNA“

Moderato. M.M. ♩= 92. W. T. Söderberg.

Tenor Solo.

1. Pta - -szy - no ma - -ła a
2. A bia - ły A - -niół bu -
3. Znów pta - szek ma - -ły za -

Chór.

mormorando.

leć a piej, a leć a piej, a
- ja- -jąc w mgle, bu - -ja- -jąc w mgle, bu- -
- wo- -dzi w głos, za - -wo- -dzi w głos, za- -

leć a piej, Bo tę - skne brzmie - nie pio -
- ja - jąc w mgle, Z ko - leb - ki swo - jej pod -
- wo - dzi w głos Czy skar - ży się na zdra -

- sen - ki twej Do ser - ca dzi - wnie przy - pa - da; Ko -
- słu - chać chce: Co so - bie wza - jem po - wie - cie? O
- dzie - cki los, Czy mo - że tak się we - se - li... Pio -

- chan - ka two - ja z da - le - kich stron, ko - chan - ka two - ja z da -
pta - szku od - tąd nie la - taj sam, o pta - szku od - tąd nie
- sen - kę e - cho roz - no - si wdal, pio - sen - kę e - cho roz -

- le - kich stron, Wsłu - cha - na wrze - wnej me - lo - dyi ton Jak
- la - taj sam, Bóg do - bry szczę - ście zgo - tu - je wam: We -
- no - si wdal, Czy ra - dość w niej czy też dzwię - czy żal, Po -

p

p

u - mie tak od - po - wia - da,
- dwo - je śpie - wać bę - dzie - cie.
- zna - ją chy - ba A - nie - li.

p

Wsłu - cha - na wrze - wnej me -
Bóg do - bry szczę - ście zgo -
Czy ra - dość w niej czy też

p

- lo - dyi ton Jak u - mie tak od - po - wia - da!
- tu - je wam: We - dwo - je śpie - wać bę - dzie - cie!
dzwię - czy żal Po - zna - ją chy - ba A - nie - li.

D.S.

Дозволено Цензурою Варшава 6 Января 1892

PIOSNKA CYGANÓW.

Melodja ludowa.

Allegro moderato. ułożył A. Brühl.

Tenory.

1. *pp* Wę - dru - je - my. bo - rem, la - sem,
2. *p* A za - na - mi zaw - sze nę - dza,
3. *mf* Przy - łóż dre - wek do o - gni - ska,
4. *f* By - le na - dziś by - ło chle - ba,
5. *p* Na co nam się zda - dzą sza - try
6. *pp* Las mi do - mem nie - bo da - chem,

Basy.

Przy - mie - ra - jąc gło - du cza - sem.
Od wsi do wsi nas prze - pę - dza.
Bo mi zi - mno bo - ki ścis - ka.
Już na ju - tro nie po - trze - ba.
Któ - re spę - dzą la - da wia - try.
Ca - ły świat wspa- - nia - łym gma - chem.

To bi-da, o- to, to, to, to bi-da nie-do-la.

To to bi-da, o to, to, to, to to bi-da nie-do-la.
To bi - da o to, to, to, to bi - da nie-do-la.
To bi - da o to, to, to, to bi - da nie-do-la.

Dozwolono Cenzurą Warszawa 20 Marta 1891.

WIERZBA
DUMKA.

St: Niedzielski, Op: 32. Nº 2.

SOLO Tenor. *p*

1. Kie - dy ja u - mrę ma - tu - lu
2. Kie - dy ja u - mrę niech wie- - rzbą
3. Kie - dy ja u - mrę o niech nie

Chór. *p* mormorando. *p*

dro - ga, To mi u - pro- ście ła - skę u Bo - ga,
wzro- snę, Niech zniej li - gaw - ki krę - cą na wio - snę
wie - dzą, Żem to ja wie- rzbą wy- rósł nad mie - dzą

A - bym ja wy- rósł wie - rzbą przy dro - dze tam,
I gra - ją na nich lu - dziom do du - szy tam,
I że - to mo - je po - po - lach gra - nie tam,

Dozwolono Cenzurą Warszawa 29 Września 1892 [illegible] Mękarskiego 40 Krak. Przedm. 10 Warszawie

agitato e cresc.

Tam,gdziem na ko-pcu zwy-kle sia-dy-wał, Pio-sen-ki
A lu-dzie bę-dą wpo-lu sta-wa-li, Łzy o-cie-
Tyl--ko niech po-mnie cho-ciaż-by je-dna, Smu-tna i

agitato e cresc.

molto rit. a Tempo.

śpie-wał, dum-ki wy-gry-wał, wy-gry-wał, i śpie-wał
-ra-li, pio-snki słu-cha-li, pio-sen-ki, i fle-tni,
łza-wa, smu-tna i bie-dna pio-sen-ka, je-dy-na,

molto rit. a Tempo.

M.Gawalewicz.

mo--jej nie-bo---dze.
fle-tni pa-stu---szej.
pio-snka zo-sta---nie.

PIESŃ WIECZORNA.

Ferd: Adam.

Andante.

Tenory. Basy.

1. Wie-czór o-snuł sio-ła, ble-dnie w mroku kwiat, ci-sza
2. Tyl-ko szmer stru-my-ka w dal po-ro-sie mknie, wci-chy
3. Od sa-me-go zdro-ju drżą-cy stru-myk ten, wciągłym
4. Bie-dne ser-ce mo-je los po-do-bny zna przetrwać

świat, w sen za-pa--da świat!
się, wciąż u-za-la się!
sen, nie-zna co to sen
da Bóg mu chy-ba da!

cresc. dim.

do--o-ko-ła, w sen za-pa-da świat, w sen ach w sen za-pa-da świat
las prze-ni-ka wciąż u-ża-la się, wciąż ach wciąż u-ża-la się.
nie--po-ko-ju nie-zna co-to sen, nie zna, nie zna co to sen.
ży--cia zno-je Bóg mu chy-ba da, Bóg ach Bóg mu chyba da.

ci-sza do-o-ko-ła, w sen za-pa-da
w ci-chy las prze-ni-ka, wciąż u-ża-la
wciągłym nie-po-ko-ju nie-zna co to
przetrwać ży-cia zno-je Bóg mu chy-ba

cresc. dim.

DZIEWECZKO ZEJDŹ!

Non troppo lento. F. A. Frieberg

Tenory. Basy.

mf

Dzie_wecz_ko zejdź, wo_kien_ku stań, ko_cha_nek cze_ka

cię, tam księ_życ bla_ski roz_sie_wa dlań i sło_wik pio_snki wy_

p

i sło_wik pio_snki

_gła_sza swe.

ko_cha_nek cze_ka

swe. Dzie_wecz_ko zejdź, wo_kien_ku stań!

cię. Dzie_wecz_ko po_daj li_ljo_wą dłoń, bom bie_dny, smętny

bez cie_bie mi snu i spo_

tak; ach, ty mi ser_ce swo_je skłoń, bez cie_ _bie

bez cie_bie mi snu i spo_

bez cie_ _bie

_ko_ _ju brak.

snu mi brak. Dzie_wecz_ko po_daj li_ljo_wą dłoń i

_ko_ _ju brak.

snu mi brak i

przy_chyl_no_ści daj znak. Dzie_wecz_ko przy_chyl mi u_sta swe ła_

przy_chyl_no_ści daj znak. daj u_sta swe ła_

_ska_wszą bądź, bła_gam cię! ja ko_cham i bó_lem

pła_cę to nim za_dasz cios wprzód za_że_gnaj go dzie_

za_ _że_gnaj go

_wecz_ko przy_chyl mi u_sta swe,

o przy_chyl mi u_sta swe,

daj u_ca_ło_wać je!

HOHO! DZIEWCZYNO HARDA!

Allegro non troppo. A. Dregert.

Tenory. Basy.

1. Ho_ _ho! dziew_czy_no har_da! od_ ko_sza chcesz mi
2. Jak spot_kam cię, o_ mi_nę. już na_przód o tem

dać, lecz pe_wna bądź, że o to nie wie_le bę_dę
wiedz, we_ so_ło śpie_wać bę_dę jak gdy_by ni_gdy
nie wie_ _le
jak gdy_ _by
nie wie_le bę_dę
jak gdy_by ni_gdy

dbać, nie wie_le bę_dę dbać. Tral_la
nic jak gdy_by ni_gdy nic. Tral_la
bę_dę dbać,
ni_gdy nic,
dbać,
nic,

Poco

poco rit. - - - -

la, tral_la la, tral_la la, la la la la la la! Tral_la

poco rit. - - - -

tral_la la tral_la la la la la la

più mosso.

la la tral la la

la la la, tral_la la la la, tral_la la la la la la la, tral_la

BAS. I marcato.

tral_la la, tral_la la,

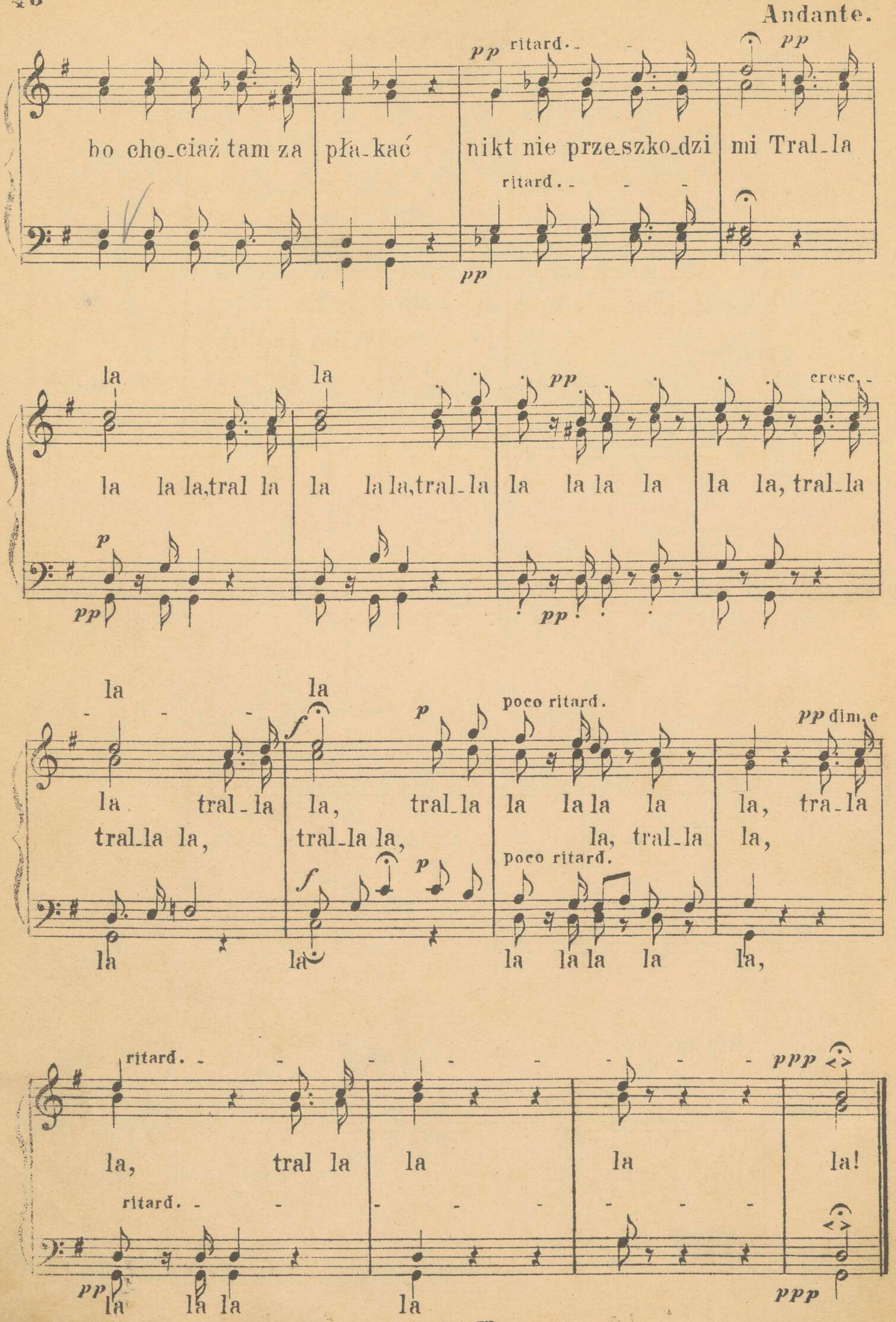
la la cresc. vivo.

la la la, tral_la la la la, tral_la la la la, tral_la la!

cresc. vivo.
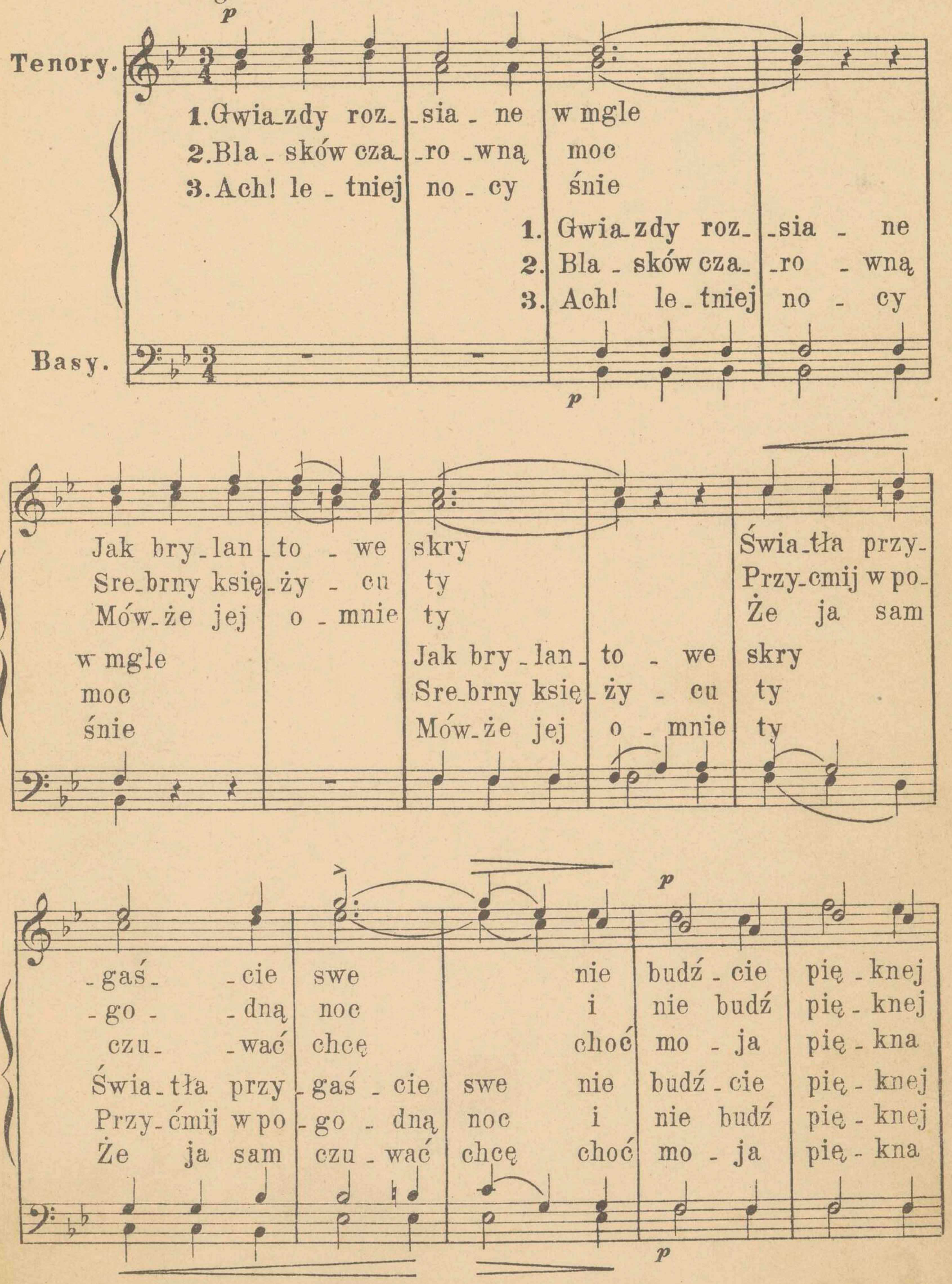
Poco meno mosso.

A jak za pło_tem sta_nę zo_czu o_be_trę łzy,

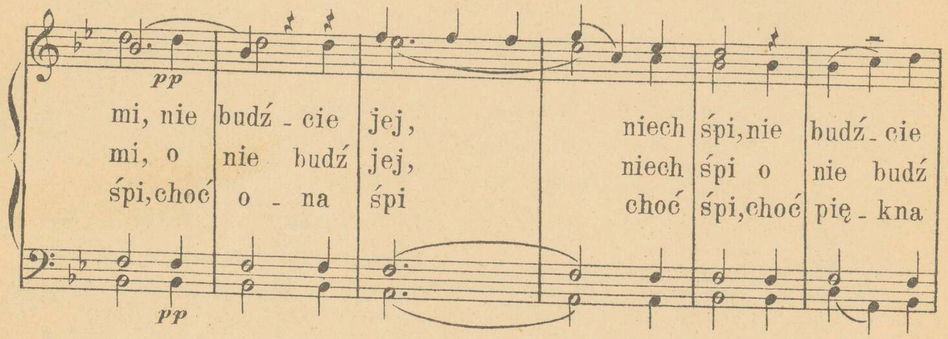
SEN NOCY LETNIEJ.

Allegretto. J. L. Hatton.
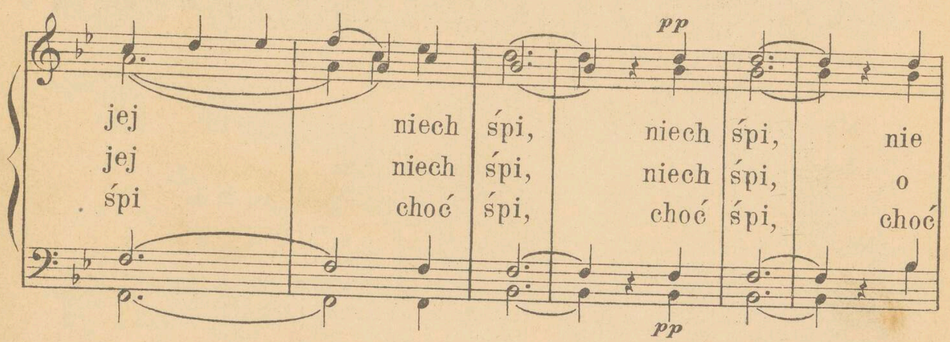

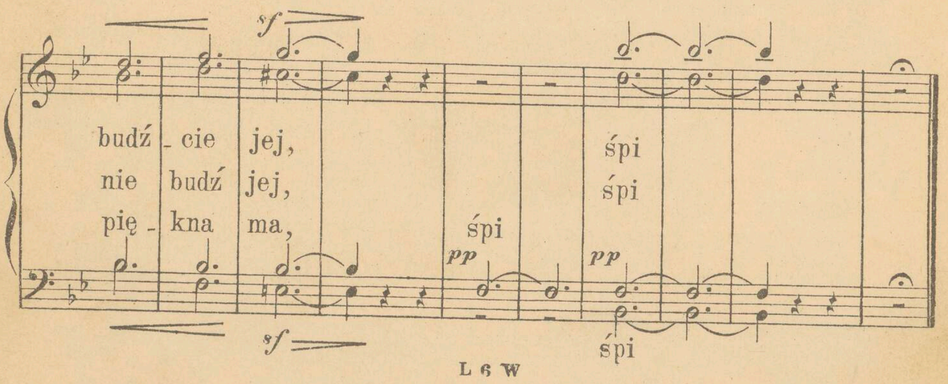
Дозволено Цензурою Варшава 29 Сентября 1892 Lit. Mękarski 40 Krak. Przedm. w Warszawie

Gwia-zdy roz-sia-ne w mgle
Bla-sków cza-ro-wną moc
Ach! le-tniej no-cy śnie

Świa-tła przy-gaś-cie swe
Przy-ćmij w po-go-dną noc
Mów-że jej o--mnie ty,
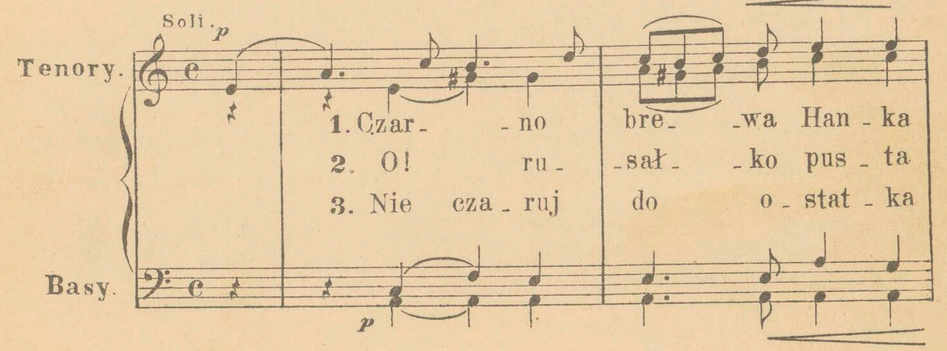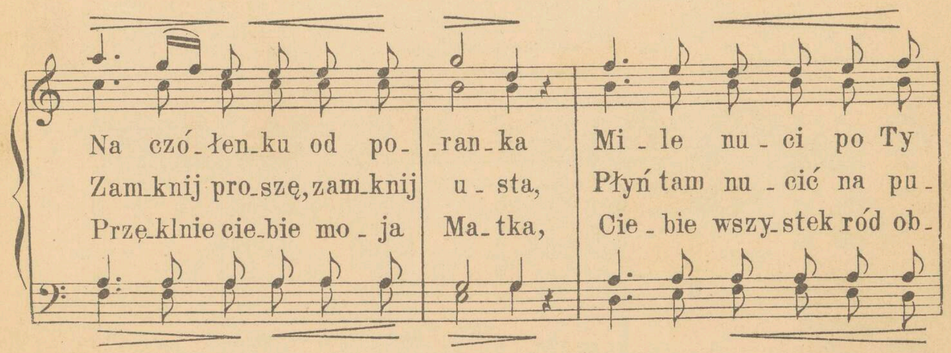

„NASZA HANKA“

W. Żeleński.

Andante. ♩= 80

1. Czar- -no bre-wa na- -sza Han-ka
2. O! ru-sał-ko mo- -ja pus-ta
3. Oh! nie cza-ruj do o-stat-ka

-chy- - -ni, Nu-ci mru-ga na Boh-da-na; Na
-sty- - -ni, Han-ka mru-ga na Boh-da-na; Zam-
-wi- - -ni, Han-ka mru-ga na Boh-da na; Prze-

czó-łen-ku od po-ran-ka, Nu-ci mru-ga na Boh-
-knij, pro-szę, zam-knij u-sta; Han-ka mru-ga na Boh-
-klnie cie-bie mo-ja Ma-tka Han-ka mru-ga na Boh-

Vivace. ♩=80

sempre *pp*
Tutti

-da- -na. Ta na na na, ta na na Ti ni ni ni
-da- -na.
-da- -na. Ta

sempre *pp* Ta

ni ni ni Ta na na na ta na na Ti ni ni ni
na na Ta

Ta na na na na Ti ni ni ni

ni ni ni Ta na, Ti
na na Ta na na na, Ti
Ta Ta

ni, Ta na na na Ti ni ni ni, Ta na na

cresc.

ni ni, Ta na Ti ni ni ni Ta na na
ni ni ni, Ta na na na Ti ni ni ni Ta na na
Ta na Ta na na

Ta na na
Ta na na, Ta na na
Ta na na, Ta na na
Ta na na na Ta na na Ti ni ni ni Ti ni ni,

ben marcato.

f *ff*

Ta na na, Na- -sza Han - ka

f Ta na na na na na na na, *ff* ben marcato.

dim. *p* riten.

nu- -ci, mru- -ga na Boh- -da- -na.

dim. *p* riten.

Allegretto ♩=112

Ta na na na Ta

sempre *pp*

Ta na na na Ti ni ni ni ni Ta

Ta na na na Ta

Ta Ta

na na na na

na na na Ti ni ni ni Ta na

na Ta na na

na

PIOSNKA NEAPOLITAŃSKA.

Jan Gall, Op:**14**.

Allegretto.

Tenory. Bia-łej ró-ży won-ne kwie-cie naj-pię-

Basy. la la la la la la la

-kniej-sze w ca-łym świe-cie, lecz dzie-we-czki wdzięk u-

la la la la la la la la la

-ro-czy z kwia-tów ku-niej wa-bi o-czy Ach, za-

la la la la la la la la la la

-smu-ca je-dna wa-da że mło-

Patrz co za cu-dny kształt, to naj-pię-kniej-szy kwiat,

oh! nie

dzie_ży oh! nie_ra_da, bo jej

ró_ży po_do_bnej tej nie wi_ _dział świat.

ser_ce zim_nym gła_zem choć ją

Jej ser_ce zim_ny głaz, mło_dzi ją wiel_bi świat,

wiel_bi

mło_dzi wiel_ _bi świat. Bia_łej ró_ży won_ne

ach,pię_kność ta roz_bu_dzi głaz la la la

kwie_cie naj_pię_kniej_sze w ca_łym świe_cie, lecz dzie

la la la la la la la la la la la

_we_czki wdzięk u_ro_czy nad róż kwie_cie wiel_bi świat.

la la la la la la la la la la la

„RADA“

St: Moniuszko.

uł. P. Maszyński.

Allegretto.

Tenory. Basy.

1.W na_szych gó_rach dzie_wcząt moc, a wich o_czach

2.Kto się że_ni znam to, znam, li_chej do_li

3.Ej nie zdra_dzi wier_ny koń, na nim w wo_dy,

gwia_zdy, noc, Do brzeć z ni_mi zu_chu mło_dy, le_psze je_dnak

szu_ka sam, On na_ło_wy nie po_le_ci, bo go zmiękczy

wo_gien goń, Le_ci błonią jak wiatr chy_ży i od_le_głość

dni swo_bo_dy, Więc się nie żeń dni nie_gub, słu_chaj ra_dy mej:

głos ko_bie_cy, Więc się nie żeń dni nie gub, słu_chaj ra_dy mej:

wnet przy_bli_ży, Więc się nie żeń dni nie gub, słu_chaj ra_dy mej:

rall.

animato.

lento.

A ru_ma_ka ra_czej kup, bę_dzie ci z tem lżej, bę_dzie ci z tem lżej.

animato.

Lit. Mękarski 40 Krak. Przedm. 10 Warszawie

Дозволено Цензурою. Варшава 14 Марта 1893.

„GRAJEK“

St: Moniuszko.

Moderato. uł. **Surzyński.**

Tenory.
Basy.

1. Na za-gro-dzie go-spo-dy u-siadł gra-jek,
2. Ze sto-krot-ką u skro-ni, głów-kę wspar-ła
3. O dziew-czy-no ko-cha-na, mo-ja gwiazd-ko

chłop mło-dy, O kiem smu-tnem za-to-czył po nie-
na dło-ni, Po ja-go-dach ta-jo-na łza spły-
świe-tla-na, Wie-rzę to-bie jak Bo-gu na nie-

mf

-bie, Po tem w stru-ny za-brzę-czy, a-le skrzyp-ka
-wa, Żal jej graj-ka nie-bo-dze, mu-si cier-pieć
-bie, Mam krzyż świę-ty na cza-ry, a-le ju-tro

coś ję-czy, Jak sie-ro-ta na ma-tki po-grze-
on sro-dze, Kie-dy nu-tę ża-ło-sną wy-gry-
swat sta-ry Od Bar-to-sza przy-je-dzie po cie-

Tenor solo.

f

-bie. Cze-ka mło-dzież na ta-ny: „Cóż to gra-jek
-wa. Jan-ku zło-ty, co to-bie, żeś w tak cięż-kiej
-bie. Ty mnie ko-chasz nie-bo-go, a-le pój-dziesz

pp

bie. Cze-ka mło-dzież na ta-ny: „Cóż to gra-jek
wa. Jan-ku zło-ty, co to-bie, żeś w tak cięż-kiej
bie. Ty mnie ko-chasz nie-bo-go, a-le pój-dziesz

pp

dziś pja-ny? Szem-rze z ci-cha we-so-ła dru-żyn-na,
ża-ło-bie? Szep-nie wre-szcie do graj-ka nie śmia-ło:
swą dro gą I za-po-mnisz o graj-ku sie-ro--cie;

dziś pja-ny? Szem-rze z ci-cha we-so-ła dru-żyn-na,
ża-ło-bie? Szep-nie wre-szcie do graj-ka nie-śmia-ło:
swą dro-gą I za-po-mnisz o graj-ku sie-ro--cie;

Solo col Ten. I.

p più lento.

Je-dna tyl-ko mil-cza-ła, je-dna tań-czyć nie chcia-ła,
Czy cię u-rzekł kto mo-że, czy też my-ślisz broń Bo-że,
Ja sam je-den zo-sta-nę pę-dzić no-ce nie-spa-ne,

p più lento.

Czar_no o_ _ka go_łąb_ka, dziew_ _czy_ _na.
Że cię ko_cham,ser_de_czny, za_ _ma_ _ło?“
Włó_czyć cięż_ką mą do_lę wtę_ _skno_ _cie.“

MAZUREK.

Melodya ludowa

Tenory.
Basy.

1. Nie u_cie_kaj dziew_czę lu_be, mo_je sto ty_ się_cy,
2. Krą_żyy pta_szę w ciem_nym le_sie, ga_łą_zek się cze_pia,
3. Go_spo_da_rzu nie dasz wiary jak ko_nie o_ pła_cę,
4. Grajcie skrzypki bo się smu_cę wo_pła_ka_nym sta_nie,

Do_go_nię ja mo_ją zgu_bę i nie pusz_czę wię_cej,
Aż do_gna_ne piór_ka nie_sie gniaz_decz_ko u_ _le_ _pia,
Wy_da_łem ja dwa ta_la_ry mo_je ser_ce stra_cę,
Z ko_ni_ka_mi do dom wró_cę ser_ce tu zo_ sta_nie,

Do_go_nię ja mo_ją zgu_bę i nie pusz_czę wię_cej
Aż do_gna_ne piór_ka nie_sie gniaz_decz_ko u_le_pia
Wy_da_łem ja dwa ta_la_ry mo_je ser_ce stra_cę
Z ko_ni_ka_mi do dom wró_cę ser_ce tu zo_sta_nie

Tempo giusto. uł. Jahnke.

Tenory.
Basy.

1. Dziewecz_ko cze_muż to smęt_nie przę_dziesz nit_kę swą,
2. I cóż, że przę_dę wciąż, kie_dy się nie zjawia mąż

Spoj_rzyj jak we_ so_ły świat, śpie_wa pta_szę, pa_chnie kwiat.
Rok za rokiem mi_ja tak, to nie_do_bry dla mnie znak.

3. Prządź, prządź, dzie_wecz_ko prządź, znaj_dziesz mę_ża pe_wną bądź,

Przędła, lecz da_rem no snać, do_tąd mu_si ru tkę siać.

HUMORESKA.

Con moto. Bellman.

Tenory. Basy.

p Ma - ło nie wy - zio - nę du - cha

Ha - ha - ha - ha,

p Ha - ha - ha -

toż ten czło-wiek wcy-buch dmu-cha pa-trzcie, pa-trzcie ja-ką

-ha! ha - ha - ha! pa-trzcie, pa-trzcie ja - ką

Na ba-kier pe-ru-ka, pal-

f

śmie-szną mi-nę ma: Na ba-kier pe-ru- -ka, pal-

śmie - szną mi-nę ma: Na

-ca- -mi kla-pek szu-ka, po - tnie-je, a cią-gle gra.

-ca-mi klap szu- -ka, po- -tnie-je, a cią-gle gra.

tnie - je, cią-gle gra, ha, ha, ha, ha!

Nut o - ma-ło nie po - że - ra tu - li u - sta, lub o - twie-ra:

Ha - ha - ha, tu li u sta, lub o twie ra

Ha - ha - ha - ha! ha - ha - ha -

dui dui dui dui dui du.

dui du- -i du- -i du.

-ha! Ha - ha - ha -

Dmie, choć dech już w nim za- -mie- - -ra.

Dmie, choć dech już w nim za- -mie - ra, ha - ha - ha!

-ha! Ha - ha - ha - ha, ha - ha - ha, ha ha ha ha

Un po - co len - to ha - ha - ha! Wy - dał sie jak ba - nia

ha

dla le - psze-go gra - nia, aż mu rzę-sa drga.

drga Ha - ha - ha - ha!

STARO-NIDERLANDZKA PIEŚŃ.

Allegretto grazioso. E. Kremser.

Tenory. Basy.

pp.

Zejdź, ach! zejdź u - ko - cha - na, zejdź, to
Dzwięk mej cy - try po - bud - ką wstań, zejdź

ppp

la la

chwi - la wy - bra - na zejdź, zejdź tu wcie - ni - sty gaj. Księ - życ
do mnie ci - chu - tko zejdź, zejdź tu wcie - ni - sty gaj. Przy le -

ppp la la

la la la la la la la la

bla - ski sie - je smę - tne, od - pędź z po - wiek sny na - trę - tne, zejdź,
- ciu - chym szme - rze li - ści sen mi - ło - ści nam się zi - ści, zejdź,

la la la la la la la la

zejdź tu wcie - ni - sty gaj, zejdź, zejdź tu wcie - ni - sty gaj.
zejdź tu wcie - ni - sty gaj, zejdź, zejdź tu wcie - ni - sty gaj.

„KRZAK LESZCZYNY“

Mel: lud: Szwedzka.

uł. Lewerth.

Andantino.

Tenory. Basy.

1. Dziew - czy - na do źró - deł - ka po wo - dę z dzban - kiem
2. Lesz - czy - no jak - żeś pię - kna, czem ży - wi się twój
3. Po - słu - chaj mnie lesz - czy - no, za u - faj sło - wom
4. Choć zer - wą mnie przed zi - mą za - kwit - nę wle - tni

rit. a tempo.

szła, Dziew - czy - na do . źró - deł - ka po wo - dę z dzban - kiem
krzak? Lesz - czy - no jak - żeś pię - kna, czem ży - wi - się twój
mym, Po - słu - chaj mnie lesz - czy - no, za u - faj sło - wom
czas, Choc zer - wą mnie przed zi - mą za - kwit - nę wle - tni

rit. a tempo.

rit. a tempo.

szła, A tam lesz - czy - ny ro - śnie krzak i kwiatów peł - no
krzak? So - ka - mi zie - mi, wo - dą rzek, dla te - gom pię - kna
mym, Na dwo - rze pa - na bra - ci mam, więc daj sie zer - wać
czas, Lecz cno - ta nie po - wró - ci już gdy ją się stra - ci

rit. a tempo.

ma, A tam lesz - czy - ny ro - śnie krzak i kwiatów peł - no ma.
tak, So - ka - mi zie - mi, wo - dą rzek, dla te - gom pię - kna tak.
im, Na dwo - rze pa - na bra - ci mam, więc daj się zer - wać im.
raz, Lecz cno - ta nie po - wró - ci już gdy ją się stra - ci raz.

Dozwolono Cenzurą w Warszawie 14 Marca 1893

w Tłoczni Mękarskiego 40 Krak. Przedm. w Warszawie

„ZALECANKI“

H. Zöllner, Op. 4 № 2.

Allegretto.

Tenory.
Basy.

Ko_chan_ki szu_kaj wle_tni czas, gdy wpo_lu kwi_tnie

p

Ko_chan_ki szu_kaj wle_tni czas, gdy wpo_lu kwi_tnie mak, bo

mak, bo

cresc

wte_dy jest i dłu_gi dzień, bo wte_dy jest i

wte_dy jest i dłu_gi dzień i noc spo_koj_na tak,

cresc

f dimin

FINE 1.

dłu_gi dzień, i noc spo_koj_na tak.

f dimin

mf

Przed zi_mą masz go_

mf

Przed zi_mą masz go_

_to_wy być i ślub z ko_cha_ną brać

rit.

_to_wy być i ślub z ko_ch_ną brać, bo wzim_ _ną

bo wzim_ną noc, nie

cresc.

noc nie bę_dziesz z nią, bo wzim_ną noc nie

bę_dziesz z nią na mro_zie w śnie_gu stać, bo

cresc.

nie bę_dziesz

f

bę_dziesz z nią na mro_zie w śnie_gu stać, bo wzim_ną noc nie

p

f

nie bę_ _dziesz

z nią na śnie_ _gu stać

rit.

Coda

bę_dziesz z nią na mro_zie w śnie_gu stać

Da Capo al Fine e poi Coda.

koj_ _na

z nią na śnie_ _gu stać

koj na bo

noc spo_ _koj_ _na tak

molto rit.

tak, bo wte_dy dłu_gi dzień i noc spo_koj_na tak

tak, a noc spo_ _koj_na tak

molto rit.

wte_dy dłu_gi dzień i noc spo_koj_na tak

HUMORESKA.

Leggiero e scherzando. F. Curti.

Tenory. Basy.

mf

Cho_ciaż ma_łą jest wi_sien_ka

mf

nikt nie prze_czy jej po_nę_cie; jesz_cze

mf p

nikt nie prze_czy jej po_nę_cie;

mniej_sze twe u_stecz_ka ach, lecz słod_sze ich do_tknię_cie.

Doppio movimento.

Wiel_ką głę_bię go_re_ją_cą ta_i

Wiel_ką głę_bię go_re_ją_cą ta_i

cresc.

zie_mia w swo_jem ło_nie, wię_kszą je_dnak miłość

cresc.

zie_mia wswo_jem ło_nie, wię_kszą je_dnak mi_łość

na_sza, wię_kszy żar nam wser_cach pło_nie wser_cach

na_sza, wię_kszy

Tempo.1.

cresc.

pło_nie. Cho_ciaż ma_łą jest wi_sien_ka nikt nie prze_czy jej po.

cresc.

_nę_cie; jesz_cze mniej_sze twe u_ste_czka

nikt nie prze_czy jej po_nę_cie;

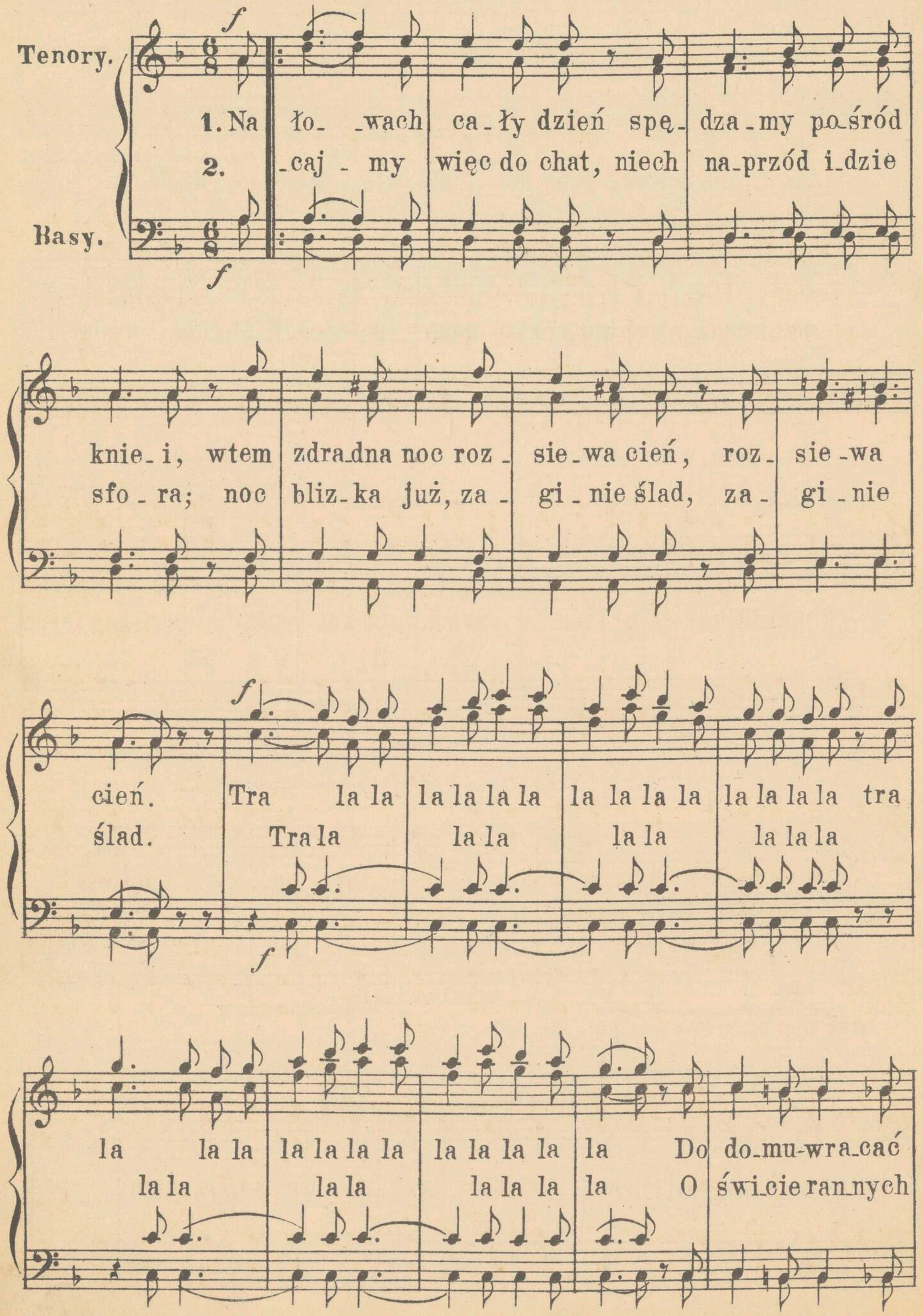
rall.
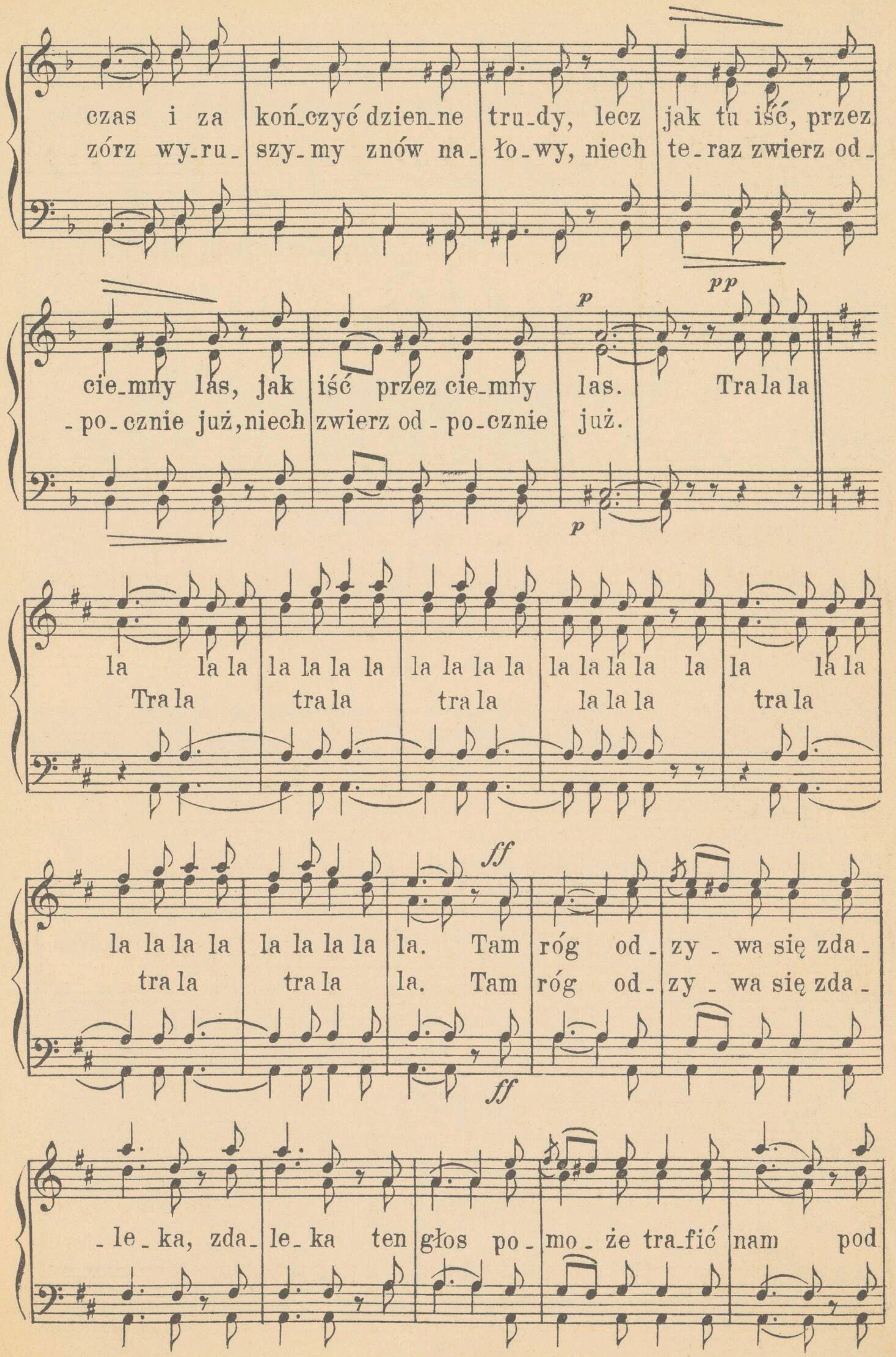
ach, lecz słod_sze ich do_tknię_cie słod_sze mi, słod_sze mi.

rall.

„ŁOWY."

Allegro moderato. Ch.Gounod.

dach, tam róg od - zy - wa się zda- le - ka, zda-

tra- -fić nam pod dach.

- le - ka, ten głos po-może nam znów wejść pod dach.

Poco meno mosso. rit.

ff Tra la la la tra la la la la la la la la la la la

ff rit.

tempo. rit. 1.

pp Tra la la la tra la la la la la la la la 2. Wra-

pp rit. *f*

2. Largo.

la tra la la la

f

pp tra la la la *f* tra la la la

pp *f*

pp *f* rit.e dim. molto. *pp*

tra la la la tra la la la la la la la la la

pp *f* rit.e dim. molto. *pp*

ZAŻEGNANIE BURZY.

Poco Allegro. J. Dürrner.

Tenory. 1. Wstrząsa łodzią gniewny prąd śród burzliwej no-
2. Żadne światło z górnych sfer nie oświeca fa-
3. Zmilkła burza, widać brzeg, znikły chmur osło-

Basy. *f*

f -cy; Próżno wołać, zginął ład, nie da nikt pomocy!
-li, Niechby jeszcze prysnął ster, nic nas nie ocali!
-ny, Niechaj będzie wieków wiek Stwórca pochwalony.

f

Дозволено цензурою Варшава 15 Іюня 1893 lit. Mękarski 40 Krak. Przedm. w Warszawie.

Poco meno mosso

Bo_że nasz, Bo_że nasz Ty przy nas bądź, Bo _ że nasz,
Je _ no On, je _ no On Bóg tyl _ ko sam, Mo _ cen jest,
Dzię_ki Mu, Dzię_ki Mu On zba _ wił nas, Dzię_ki Mu,

Tutti.

Bo _ że nasz cud mo _ cą zrządź! Christ Ky_ri _ e! Christ Ky_ri_
mo _ cen jest cud ze _ słać nam. Christ Ky_ri _ e! Christ Ky_ri_
Dzię_ki Mu po wszy_stek czas. Christ Ky_ri _ e! Christ Ky_ri_

Soli.

Tutti.

_ e! śród fal racz zja _ _ wić się.
_ e! o racz ob _ ja _ _ wić się.
_ e! Twój głos za _ że _ _ gnał złe.

STROFY O PAZIU.

Allegretto grazioso. P Maszyński

Solo.

Tenory.

1. Raz pię _ kny paź, co sły _ nął z cnót Na
2. Z bo _ ja _ źnią szedł i drżał jak liść Śród
3. Lecz o _ czów blask i u _ śmiech jej Gdy
4. Jam z trwo_gą szedł nie wie _ dząc nic, Że
5. Paź od _ tąd ce _ nił pię _ kną płeć Do

Basy.

świe _ tny przy _ szedł dwór; Ka _ za _ no mu się
tłu _ mu dwo _ rzan tam, Do źró _ dła łask miał
uj _ rzał, pod _ niósł skroń, „O Pa ni! rzekł, prze_
spo _ tkam pię _ kna wzór, Kró_ lew _ ski czar nie _
_ staw _ szy się na dwór, Bo do _ brze pa _ ziom

1. Do pa _ _ ni Pom _ _ pa _ dour.
2. Do ziem _ skich ra _ _ ju bram.
3. I u _ _ stom po _ _ daj dłoń
4. U pa _ _ ni Pom _ _ pa _ dour.
5. U pa _ _ ni Pom _ _ pa _ dour.

Tutti

sta _ wić wprzód Do Pom _ _ pa _ _ dour. Ka_
bo _ wiem iść, Do ra _ _ ju bram. Do
_ ba _ czyć chciej I po _ _ daj dłoń. O
_ bian _ skich lic U Pom _ _ pa _ _ dour. Kró_
ła _ ski mieć U Pom _ _ pa _ _ dour. Bo

Do pa _ ni Pom _ pa _ dour.
Do ziem _ skich ra _ ju bram.
I u _ stom po _ daj dłoń.
U pa _ ni Pom _ pa _ dour.
U pa _ ni Pom _ pa _ dour.

_ za _ no mu się sta _ wić wprzód Do Pom _ _ pa _ _ dour.
źró _ dła łask miał bo _ wiem iść, Do ra _ _ ju bram.
Pa _ ni! rzekł, prze_ ba _ czyć chciej I po _ _ daj dłoń.
_ lew _ ski czar nie _ bian _ skich lic U Pom _ _ pa _ _ dour.“
do _ brze pa _ ziom ła _ ski mieć U Pom _ _ pa _ _ dour.

(St. M. RZĘTKOWSKI.)

RÓŻYCZKA.

M. Storch.

Moderato sostenuto.

Tenory. Basy.

Po le_sie sze_mrzą gło sy ża_ło_śnie je_czy wia_tru wiew,

dzi_wią się mu nie_ bio_sy dzi_wią się mu nie_ bio_sy

i

gwia_ _zdy, i gwia_zdy

cresc.

i gwia zdy zdy i gwia_zdy z gór_nych stref!

i gwia_zdy i gwia_zdy z gór_nych stref! Ró

dolce.

ży_czko i o czem tak gwa_rzy cie_mny las? od po_wiem

ci on pła_ _cze, bo la_ta bo la_ _ta mi_ja

rall.

wiatr e_ _cho nie_sie z gór,

czas!

czas! Na_sta_ła noc mil_czą_ca wiatr e_ _cho nie_sie z gór, a

wiatr e_cho nie_sie z gór, a

Na_sta_ła noc mil_czą_ca

sto_i po_śród_ku chmur.

twarz sto_ _i po_śród_ku chmur.

bla_ _da twarz mie_sią_ca sto_i po_śród_ku chmur.

dolce

O

O kwia_tku dla_cze_go ten mie_siąc drży

kwia_tku o kwia_tku o kwia_ _tku

czy ty o tem wiesz? od_po_wiem ci: on pła_ _cze bo

mi_łość, bo mi_łość przej_dzie też Ró_ży_czko żal ci świata, na

ser_ce two_je pa_da głaz, mi_łość nie_przetrwa lata miłość nie_przetrwa

la_ta i kwia_ _tom więc

la_ta i kwia_ _tom więc u_mie_rać czas.
la_ta o tak u_mie_rać czas. Znów

i kwia_tom

po_wiał szum, wiatr e_cha od_le_głych nie_sie burz: Za_wo_dzi_ah! i

za_wo_ _dziach! i

pła_cze, i pła_ _cze, bo ró_ża, bo ró_ża zwię_dła już!

poco lento.

rall.

LILJA WODNA.

Trasognato. F. Curti.

Tenory

Basy

1. Szem_rzą_ca, sen_na fa_la w księ_ży_ca bla_sku
2. Głę_bo_ko na dnie rze_ki ry_ _ba_ka le_ży

1. Szem_rzą_ca, sen_na fa_la w księ_ży_ca bla_sku
2. Głę_bo_ko na dnie rze_ki ry_ _ba_ka le_ży

drga
trup,

drga, a nad nią lo_tne skrzy_dła roz_wie_sza sre_brna mgła,
trup, on w fa_lach, któ_rym u_ _fał zdra_dli_wy zna_lazł grób,

sre_brna mgła, U brze_ _gu li _lja wo _dna pod_
zna_lazł grób, O! bla_ _dy wo_dny kwie_cie na_

brze_ _gu li_ _lja pod_
bla_ _dy kwie_ _cie na_

no_ _si bla_dą skroń ma_rzą_ _ _
dzie_ _ją nie łudź się, bo fa_ _ _

_no_ _si bla_dą, skron ma_rzą_ _ca, ma
dzie _ją nie łudź się, bo fa_ _la, bo

_ _ca nie_spo_koj_na
_ _la już ko_chan_ka

_rzą_ca, nie_spo_koj_na spo_glą_da
fa_la już ko_chan_ka nie zwró_ci

rzą _ca
fa_ _la

wchło_dną toń spo_glą_da wchło_dną toń.
to_bie, nie nie zwró_ci to_bie, nie.

POLONEZ.

P. Maszyński.

Alla Pollacca.

Tenory. Śpie_wak wi_ _ta wa_sze stro_ _ny:

Basy. Śpie_ _wak wi_ta wa_ _sze stro_ny:

Nie_chaj bę_dzie po_chwa_lo_ny Śpie_wak

Nie_chaj bę_dzie po_chwa_lo_ _ny Śpie_wak wi_ta wa_sze stro_ny

wi_ta wa_sze stro_ny: Nie_chaj bę_dzie po_chwa_lo_ny
wi_ta:

wi_ta: Po_kój z do_mem

Po_kój, po_kój z domem tym

tak Po_kój, po_kój z domem tym.
tak Po_kój, po_kój z domem tym, z do_mem tym.

tym tak z do_mem tym.

Дозволено Цензурою Варшава 26 Іюля 1893

Lit. Mękarski 40 Krok. Przedm. 70 Warszawie

Śpie_wak wi_ _ta woj_ców wie_ _rze, A kto w dom go przyj_mie

On wi_ta woj_ _ców wie_rze A kto

szcze_rze, a kto w dom go przyj_mie szcze_rze Pieśń i

Pan Bóg, pieśń i Pan Bóg z nim,

Pan Bóg, Pan Bóg z nim, Pan Bóg z nim.

Śpie_wak wi_ _ta

Pan Bóg, pieśń i Pan Bóg z nim.

Śpie_wak wi_ta

wa_sze stro_ _ny: Nie_chaj bę_dzie po_chwa_ lo_ _ny

Śpie_wak wi_ta: Nie_chaj bę_dzie po_chwa_ lo_ _ny

wa_ _sze stro_ny: Nie_chaj bę_dzie po_chwa_lo_ _ny Śpie_wak

Śpie_wak wi_ta wa_sze stro_ny: Nie_chaj bę_dzie po_chwa

wi_ _ta:

wi_ta wa_sze stro_ny, wi_ _ta:

Po_kój, po_kój z do_mem tym,

_lo_ _ny tak, tak, tak

Po_kój z do_mem tym, Po_kój z do_mem tym,

Po_kój z do_mem tym, tak

Nie_chaj bę_dzie po_chwa_ lo_ _ _ny, Śpie_wak

Nie_chaj bę_dzie po_chwa_ lo_ _ny, Śpie_ _wak wi_ta

Nie_chaj bę_dzie po_chwa_

wi_ta wa_sze stro_ny: Po_ _kój z do_mem

wa_ _sze stro_ny: Nie_chaj bę_dzie po_chwa_lo_ _ _ny

_lo_ny, Po_kój z do_mem

tym, Po_kój z do_mem tym. tym.

Po_ _kój z do_mem

WIECZORNY DZWON

St. Moniuszko.

Moderato. uł. P. Maszyński.

Tenory. Basy.

1 Wie - czor - ny dzwon! wie - czor - ny dzwon! jak
2 Nie uj - rzę już ra - do - snych dni, choć
3 Po - do - bny też mnie cze - ka los, ża -

wie - le dum o - bu - dza on! O mło - dych dniach, o
pa - mięć ich tak świe - żo tkwi I wie - leż, ach, nie
- ło - bna pieśń i smu - tku głos Wdo - li - nie wiatr roz -

miej - scach tych, gdziem ko - chał ją gdzie oj - ców dom, naj -
- ży - je już we - so - łych tych mło - dzieńczych róż, a
- nie - sie wzdłuż i przyj - dzie poń wieszcz in - ny już, a

- mil - si, gdzie że - gna - jąc was Sły - sza - łem dzwon o
za - den ich nie zbu - dzi ton, Nie zbu - dzi ich wie -
tak, nie ja, lecz bę - dzie on O - pie - wać tam wie -

- sta - tni raz, sły - sza - łem dzwon o - sta - tni raz.
- czor - ny dzwon, nie zbu - dzi ich wie - czor - ny dzwon.
- czor - ny dzwon, o - pie - wać tam wie - czor - ny dzwon.

SERENADA.

J. Haydn.

Poco lento. uł. Edw. Schultz.

Tenory. Basy.

Dziewczę drogie z ce - li swej wy - nijdź po - ci - chu - tku,
Gdy wie - czo - rem ca - ły świat skry - ją mgły roz - wia - ne,

poco cresc.

Nad stę - sknio - nym li - tość miej, po - ciesz ser - ce w smu - tku.
Wte - dy u za - zdro - snych krat znów z pio - sen - ką sta - nę.

poco cresc.

Choć by cię kla - sztor - ny mur zam - knąć miał jak w gro - bie,
Ty się ku mnie skło - nić chciej w ci - szy nie - zmą - co - nej,

Jesz - cze bym z za rzek i gór piosn - kę po - słał to - bie.
A za dźwięk pio - sen - ki mej bę - dę na - gro - dzo - ny.

„ŻYCZENIA“

M. M. ♩= 100.

A. Söderman.

molto

Tenory. Basy.

p

Wi_ _taj_cie pań_stwo mło_dzi, niech wam się wciąż po_

molto

cresc.

_wo_dzi, Prze_ żyj_cie po sto lat, Da_na da, da_na da, da_na

cresc.

f

p

da_na da! Niech ra_dość i we_ _se_le pod sto_py wa_sze ście_le wie_

p

f

ff

pp

_czne_go szczę_ścia kwiat! Da_na da, da_na da, da_na da, da_na da, da_na da, da_na

ff

pp

ff

M. M. ♩= 138

mf

da, da_na da_na da! Ty pa_nie mło_dy, żeś tę_gi zuch

mf

cresc.

siej za je_dnė_go, zbie_ raj za dwóch, Miej tłu_ ste wo_ły,

cresc.

f

mf

peł_ ne sto_do_ły, peł_ ne sto_ _do_ły. Ty pan_no mło_da,

f

mf

żeś pię_kna tak, niech ci ni_cze_go nie bę_dzie brak:

cresc.

ff

rall.

Dro_biu na dwo_rze, zło_ta w ko_mo_rze, zło_ta w ko_ mo_rze. Hej

cresc.

ff

rall.

p

Tempo. 1. molto cresc.

da - lej chło-pcy, da - lej, na wi-wat niech wy- pa - li, kto

Tempo. 1. molto cresc.

do - brze ży-czyć rad, Da-na da, da-na da, da-na

da-na da, A ra-dość i we - se - le niech im pod sto-py

ście-le wie - czne-go szczę-ścia kwiat. Da-na da, da-na da, da-na

da, da-na da, da-na da, da-na da, da-na da, hej!

„TY ZE MNIE SZYDZISZ“

Melodya ludowa

Allegro. J. F. Guniewicz.

Tenory. Basy.

1. Ty ze mnie szy- dzisz, dziewczyno, ty ze mnie szy- dzisz,
2. Z cie-bie nie szy- dzę, chło-pa - ku, z cie-bie nie szy- dzę,
3. Więc bę-dziesz mo- ją, dziewczy-no więc bę-dziesz mo- ją,
4. Przy sie-wecz-ki z po- la sprzą-tnę, zwio-zę wy-mło- cę,
5. Je - dną część dam or - ga-ni - ście, co pój-dzie na chór,
6. Sprze-dam cie-lę na jar-mar-ku za cztery bi- te,

Ty mnie je-no wte - dy ko-chasz kie-dy mnie wi- dzisz.
Ja cię zaw-sze szcze-rze ko-cham, choć cię nie wi- dzę.
Tyl - ko mi się przy-sie-wecz-ki w po-lu do-sto- ją.
I za-nio-sę na za-po-wiedź, do cie-bie wró- cę.
I za śpie-wa u - ro-czy-ście: Ve-ni-cre-a - tor.
I wy-pra-wię we - se-li - sko su-te, ob-fi - te.

Hop hop da i da, oj da da-na da-na, da-na mo-ja da-na,

Hop hop da i da oj da da - na mo - ja da - na.

Lit. Mękarski 40 Krak. Przedm. w Warszawie

Дозволено Цензурою Варшава 20 Октября 1893 г.

„WESELE“

A. Söderman.

M.M. ♩ = 126

Tenory. Basy.

p

Dziś w go_spo_dzie tej we_ se_le być ma, hop ha, o hop ha,

Gra_jek na przy_pie_cku jak na_ję_ty gra, hop ha o hop ha!

Pod_ska_ku_je dziew_czę wziąwszy się pod bok, hop la la la la la,

Pod_ska_ku je dziew_czę wziąwszy się pod bok, A do chło_pców ciągle

f marc.

tę_skny śle wzrok. Graj_że skrzy_pku, graj od u_cha co się zwie,

f marc.

ff

Niech ci smy_czek sam po stru_nach żwa_wo mknie, Że_by nikt od tań_ca

ff

ffz *ffz* *ffz* *ffz* *ffz*

nie wy_ma_wiał się; hej! hej! hej! hej! hej! To prze_cie dzi_siaj

ffz *ffz* *ffz* *ffz* *ffz*

Hej_ha! hej_ha!

p

mf

dzień we_se_la. Jest o_cho_ta ży_wa, Daj_cie nam tu pi_wa, daj_cie nam tu

mf

p

Hej_ha! hej_ha! Da_na da_na

pi - wa! Hej-ha! hej-ha!

pi - wa! Daj-cie ku-fę ca-łą, Becz-ka to za-ma-ło, becz-ka to za-

pi - wa! Hej - ha! hej - ha! Da-na da - na

-ma-ło! Wal-my pod-ków-ka-mi, wal-my pod-ków-ka-mi, wal-my pod-ków-ka-mi

Do bia-łe-go dnia! Te - raz niech go-spo-darz wódki nam flaszkę da,

mf marc.

Te- - -raz niech go- spo-darz wód-ki nam fla-szkę da,

Sta-rzy chra-pią, ża-den o nas a- - -ni dba Choć

Te- -raz niech go-spo-darz wód-ki nam flasz-kę da,

mf marc.

Sta- -rzy chra-pią, a o nas żaden z nich a- -ni dba,

sta-rzy chra-pią, żaden o nas a- -ni dba,

A - le nam spać jesz-cze nie przy- sta-ło.

mf Dzie-ci na-wet dzi-siaj cie-szą

marc.

się, w to im graj, Mo - gą ska-kać do-ka-zy-wać, a to jest pra-wdzi-wy

Dzie- ci na- -wet dzi-siaj cie - szą

mf marc.

się, w to im graj, Pi- -ją z dzban - ka co zo-sta - ło.

mf marc.

dla nich raj,

Na_wet ma_ _leń_kie dzie_ci cie_szą się, w to im graj,

zdzban_ka

Pi_ _ją zdzban_ka co w nim po_zo_sta_ło.

zdzban_ka

Dziś w gos_po_dzie tej we_se_le być ma hop ha! o hop ha!

Gra_jek na przy_pie_cku jak na_ję_ty gra, Hop ha, o hop ha!

Pod_ska_ku_je dziew_czę wzią_wszy się pod bok, Hop la la la la la,

Pod_ska_ku je dziew_czę wziąwszy się pod bok, A do chło_pców ciągle

tę_skny śle wzrok. Graj_że skrzy_pku, graj od u_cha co się zwie,

Niech ci smy_czek sam po stru_nach żwa_wo mknie Że_by nikt od tań_ca

nie wy_ma_wiał się, Hej! hej! hej! hej! hej! To prze_cie dzi_siaj

Hej-ha! hej-ha!

dzień we-se-la. Jest o-cho-ta ży-wa, Daj-cie nam tu pi-wa, daj-cie nam tu

Hej - ha! hej - ha! Da-na da - na

pi - wa Hej-ha! hej-ha!

pi - wa Daj-cie ku-fę ca-łą Becz-ka to za-ma-ło, becz-ka to za -

pi - wa Hej - ha! hej - ha! Da-na da - na

ma ło! Wal-my pod-ków-ka-mi, wal-my pod-ków-ka-mi, wal-my pod-ków-ka-mi

Lento.

wal - my pod-ków-ka-mi Do bia-łe-go dnia!

Lento.

*) Tupnąć noga.

W KOŚCIELE.+

+ Utwór ten jest częścią Suity A. Sodermana pod ogólnym tytułem: „Chłopskie wesele" która może być wykonywaną w następującym porządku numerów w niniejszym zbiorze drukowanych: a) „Marsz weselny" (str. 17) - b) „W kościele" (str. 89) - c) „Życzenia" (str. 78) - d) „Wesele" (str. 82)

A. Söderman.

M.M. ♩ = 80.

Tenory.

Basy.

Błyszczy kwiat u ścian ko-ścio-ła, peł-no tu-taj polnych róż.

Liść się wi-je do - o - ko-ła i w gir-lan-dach wiszą wzdłuż.

Wtem nad cho-dzi mło- - da pa-ra, Te-raz or-ga - ni-sta gra,

marc.

Wcho-dzi mło-da pa-ra,

tak się o to sta-ra

Prze-szedł sie-bie tak się sta-ra Śpie-wa i-le si-ły ma.

Дозволено Цензурою Варшава 20 Октября 1893 г. lit. Mękarski 40 Krak. Przedm. w Warszawie

ppp sost.

Po-bło-go-sław im o Pa-nie w u-ro-czy-stej chwi-li tej; Przez wza-

ppp sost.

ppp

-je-mne przy-wią-za-nie Niech wzra-sta-ją wła-sne Twej! Do

mf

zbli-ża-ją się tuż,

mf

Do sto-pni oł-ta-rza zbli-ża-ją się tuż, Tam

sto-pni oł-ta-rza zbli-ża-ją się tuż,

mf

zbli-ża-ją się tuż,

ka-płan ich cze-ka, a w rę-ku ma księ-gę

ka-płan ich cze-ka, a w rę-ku ma księ-gę

Tam ka-płan ich cze-ka, a w rę-ku ma księ-gę

Ślub go-tów dać już, I

Ślub go-tow dać już, I

On mo-dły za-sy-ła, Ślub go-tów dać już, I

Mo-dły za-sy-ła, ślub go-tów dać już, I

świę-tą o-de-brać przy-się-gę.

f

p

świę-ta o-de-brać przy-się-gę. Wzru-

świę-ta o-de-brać na wie-ki przy-się-gę. Wzru-

f

p

świę-tą o-de-brać przy-się-gę.

szo-ne mat-czy-sko spo-glą-da ze łzą, Na

Wzru-szo-ne mat-czy-ko spo-glą-da ze łzą,

pp

bo-ku po-wa-żni wzdy-cha-ją oj-co-wie A

pp

druż_ka roz_my_śla czy prędko też ją Tak

A druż_ka roz_my_śla czy prędko też ją

poco rallen_ tan_ do.

bę_dą pro_wa_dzić z wia_nu_szkiem na gło_wie!

poco rallen_ tan_ do.

mf a tempo.

Błyszczy kwiat u ścian ko_ścioła, peł_no tu_taj pol_nych róż

mf a tempo.

Liść się wi_je do_o_ko_ła i w gir_lan_dach wi_szą wzdłuż,

Wtem nad cho_dzi mło_da pa_ra, Te_raz or_ga_ni_sta gra,

mf

Wcho_dzi mło_da pa_ra,
tak się o to sta_ra,

cresc. ff

Prze_szedł sie_bie tak się sta_ra, Śpie_wa i_le si_ły ma.

cresc. ff

ppp

Po_bło_go_sław im o Pa_nie w u_ro_czy_stej chwi_li tej.

ppp

ŚPIJ!

Moderato. H. Kjerulf.

dolce.

Solo. Kie_dy snem ko_ły_sa_ną w drzew

p dolce.

Chór. Kie_dy snem ko_ły_sa_ną

p dolce.

cie - niu wi - dzę cię. tchnieniem wio- - sny o- -

w drzew cie_niu wi_dzę cię. tchnieniem wio_sny

poco più animato.

_wia - ną, twój czar u_pa_ja mnie. Ach! wte_dy mo_gę

poco più animato.

o_wia_ną, twój czar u_pa_ja mnie. Ach! wte_dy mo_gę

poco più animato.

śmie - le po - dzi - wiać wdzię_ki twe,

a tempo.

śmie - le po_dzi_wiać wdzię_ki twe, O! śpij a - nie - le, o!

o!

ach! śpij!

śpij a_nie_ _le, o! śpij i nie - budź się, ach!

śpij a - nie - le, i nie_ _budź się, ach!

a - nie_le, i nie budź się o! śpij a -

śpij! a - nie_le, ach! nie budź się ach

- nie - le, i nie budź się.

śpij i nie budź się, i nie budź się.

„PO LATACH.“

Mel: ludowa.

Lento.

Tenory.

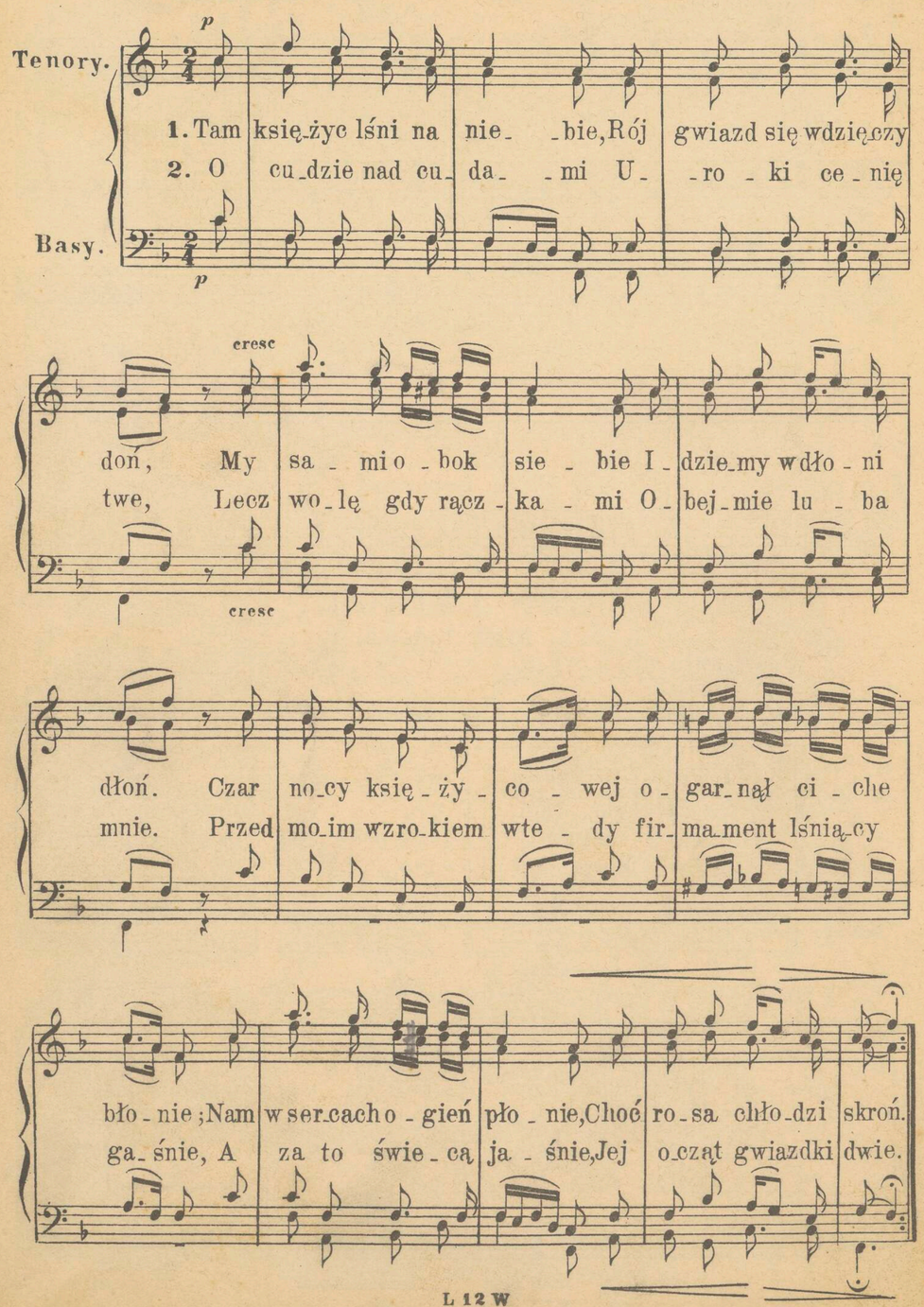
Basy.

1. Po_ _la - tach wi_ _tać do - mo - we
2. Gdzieś ma - tko mo_ _ja? gdzieś oj - cze
3. Tu nad jej strze - _chą dąb szu - miał
4. Dwa krzy_że z nie_ _go do je - dnej

pro - gi Przy_cho - dzę z koń_ _ca świa_ _ta;
dro - gi? Dla_cze_go pu_ _sta cha_ _ta?
sta - ry, A cóż się z nim zro_ bi_ _ło?
pa - ry Sta_nę_ły nad mo_ gi_ _łą!

PIOSENKA PORTUGALSKA.

Moderato. uł: K. Munzinger.

Biblioteka TNP im. Ziemiańskich

ŚPIEWNIK.

ZBIÓR KWARTETÓW MĘZKICH.

WYDAWNICTWO

Warszawskiego Towarzystwa Śpiewaczego

„LUTNIA“

pod reda

Piotra Mas

ZESZ

1887—1

WARSZA